

Skadelidte reddes ikke av skadevolders melding til forsikrings-selskapet. Skadelidte må selv forfølge eget direktekrav mot ansvarsforsikrings-selskapet.

Mohsin Ramani
Partner, Head of Insurance

Lars Albert Jøstensen
Senioradvokat

Maria Kongsli Bondestad
Advokatfullmektig

Høyesterett avgjorde nylig i [HR-2023-2252-A](#) at en skadelidt som vil gjøre gjeldende direktekrav mot en skadevolders forsikrings-selskap ved ansvarsforsikring, selv må melde direktekravet til forsikrings-selskapet for å kunne påberope seg [forsikringsavtaleloven § 8-6](#) tredje ledd.

Bestemmelsen fastslår at krav som er meldt til forsikrings-selskapet før foreldelsesfristens utløp tidligst foreldes seks måneder etter at forsikrings-selskapet skriftlig særskilt melder om at foreldelse vil bli påberopt. Skadelidte reddes altså ikke av skadevolders melding til forsikrings-selskapet, men må følge opp eget direktekrav selv.

Avklaringen er kjærkommen for forsikringsmarkedet og i tråd med den løsningen våre forsikringseksperter [Mohsin Ramani](#) og [Lars Albert Jøstensen](#) presenterte i artikkelen [Skadelidte bør ikke reddes av skadevolders melding til forsikringsselskapet](#), publisert 30. mai 2023 i Rett24.

Sakens bakgrunn

Et eiendomsselskap hadde som følge av påståtte mangler i forbindelse med en byggesak reklamert overfor kontraktsparten, som igjen hadde varslet eget ansvarsforsikringsselskap. Kontraktsparten ble avvirket, og eiendomsselskapet fant ut at kontraktsparten hadde ansvarsforsikring. Eiendomsselskapet tok ut søksmål mot forsikringsselskapet, men fordi dette skjedde mer enn tre år etter at misligholdet intrådte, var den alminnelige foreldelsesfristen utløpt.

Spørsmålet om skadelidtes melding likevel kunne redde skadevolder

Spørsmålet Høyesterett tok stilling til var om eiendomsselskapet kunne påberope seg særregelen i forsikringsavtaleloven § 8-6 tredje ledd, med den virkning at kravet ikke var foreldet, når det var kontraktsmotparten som hadde meldt kravet til forsikringen. Det følger av bestemmelsen at:

«Krav som er meldt til forsikringsforetaket før foreldelsesfristen er utløpt, foreldes tidligst seks måneder etter at sikrede, eller skadelidte (jf §§ 7-6 og 7-7), har fått særskilt melding i et skriftlig dokument om at foreldelse vil bli påberopt.»

Høyesterett innledet med en redegjørelse av forsikringslovens regler om melding av krav under ansvarsforsikring og skadeforsikring, og om de rettslige utgangspunktene for hvordan foreldelse for slike krav kunne avbrytes. Det ble bl.a. vist til at skadelidtes erstatningskrav mot skadevolderen og direktekrav mot selskapet, jf. [forsikringsavtaleloven § 7-6](#) første ledd, ifølge rettspraksis anses som to separerte krav, i relasjon til fristavbrudd.

Høyesterett så deretter nærmere på den omstridte bestemmelsen og påpekte at ordlyden var åpen, men at den mest naturlige forståelsen når bestemmelsen ble lest i sammenheng var at særregelen gjaldt for den som meldte kravet til selskapet. Det ble videre vist til at lovforarbeidene ikke omtalte problemstillingen særskilt, men at formålet bak varslingsregelen - som er å hindre foreldelse for den som har meldt kravet - ikke kunne begrunne at direktekravshaveren uten videre ble innvilget en forlenget foreldelsesfrist. Heller ikke de reelle hensynene som gjorde seg gjeldene i saken, kunne begrunne en slik løsning.

Det samlede rettskildebildet talte derfor for at bestemmelsen måtte forstås slik at en skadelidte som vil gjøre gjeldende direktekrav mot en skadevolders forsikringsselskap ved ansvarsforsikring, selv må melde direktekravet til selskapet for å kunne påberope særregelen om avbrudd av foreldelse.

Kjærkommen avgjørelse

Som nevnt innledningsvis, er avgjørelsen kjærkommen i forsikringsbransjen. Løsningen er god og gjør at forsikringsselskaper ikke unødig trenger å bekymre seg for om tidligere meldte saker fra skadelidte vil kunne vekkes til live igjen av skadevoldere som innen de ordinære foreldelsesfrister enten valgte eller av annen grunn ikke forfulgte eget direktekrav.

Unntak kan tenkes

Høyesterett avsluttet med å bemerke at situasjonen i saken ikke var at skadevolder hadde videreformidlet skadelidtes direktekrav til forsikringselskap og gikk derfor ikke inn på om bestemmelsen i et slikt tilfelle vil redde skadelidte.

Det kan selvfølgelig tenkes at situasjonen bør være en annen dersom skadelidte i en dialog med skadevolder uttrykkelig opplyser at de også har et direktekrav mot ansvarsforsikringselskapet og ber skadevolder videreformidle direktekravet slik at det anses meldt.

Inntil det kommer en avklaring av om det vil være tilstrekkelig, vil vi likevel anbefale skadelidte selv melde krav direkte til ansvarsforsikringselskapet eller be selskapet bekrefte at det anser kravet som meldt.

Artikkelen er også publisert i [Rett24.no](https://www.rett24.no).

Fagområder Forsikringsrett, Tvisteløsning og prosedyre
